

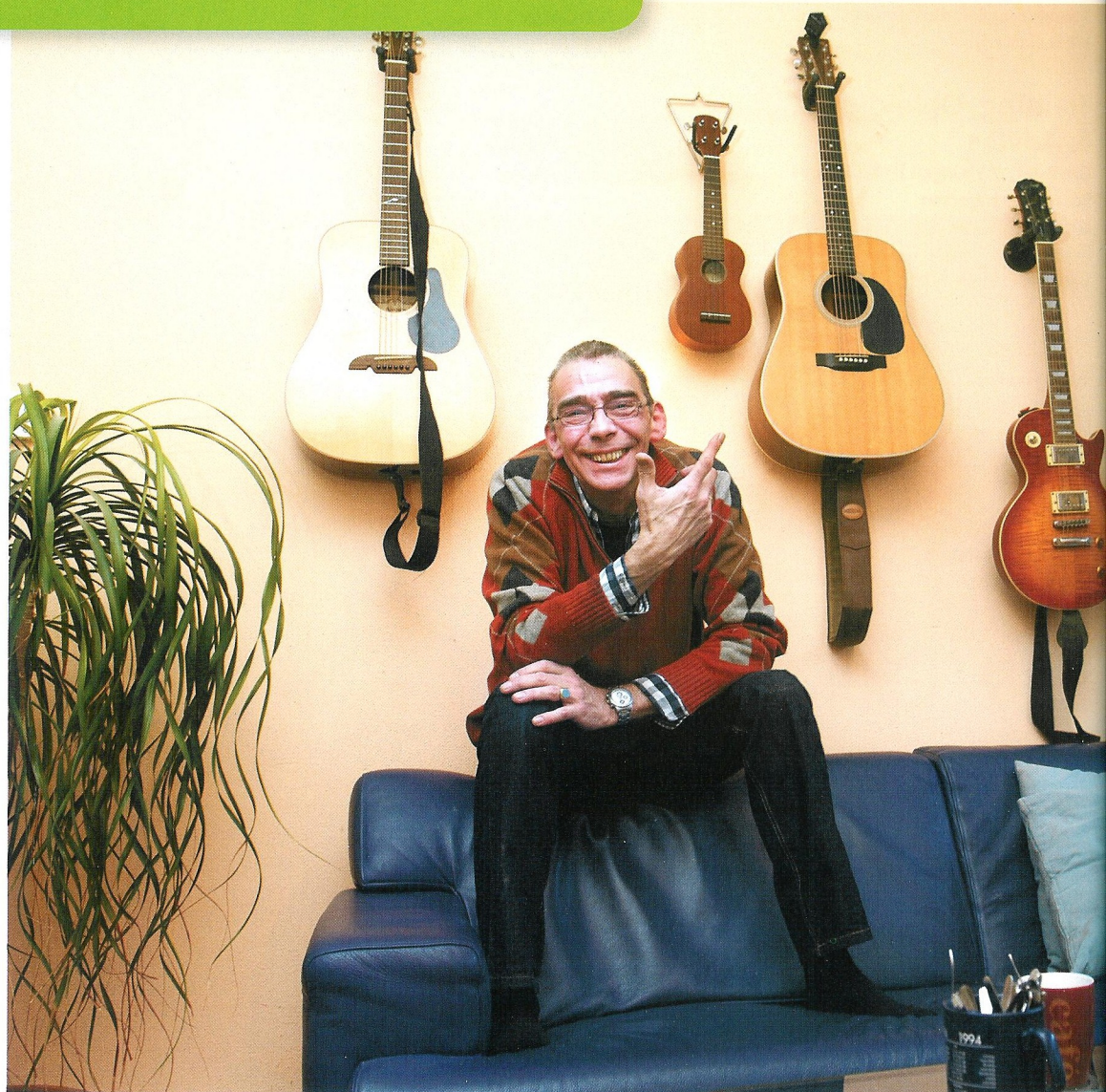
Een gereformeerde socialist

Zijn moeder was gereformeerd, zijn vader socialist. Het tekent de levensvisie van Henk van der Weerd, docent wiskunde op het Ichthus College Kampen. Met muziek, vertellen en geld inzamelen helpt hij de Karen, een groep Birmaanse vluchtelingen in Thailand. Sociaal zijn en christen zijn; voor Henk (54) zijn het twee glazen uit één vat. 'Ik ben Nederlands-gereformeerd. Da's streng. Maar ik stem SP. Ik koester die mix. Ik vind dat ook Bijbels. Hoe kun je ooit over Gods liefde praten als je buurman ligt te verrekken?'

In een woning in de binnenstad van Kampen hangen verscheidene gitaren aan de muur. Henk is amateurgitarist, zoals hij dat zegt, en de vleesgeworden oudere hippie. Shagje in de mond, geregeld een pintje in de plaatselijke pub, lekker muziek maken met vrienden. Zijn band heet Applemousse, geïnspireerd op de naam van de Apple-studio van de Beatles. "Want wij spelen veel muziek van hen."

Kroeg en kerk

Tegelijkertijd is er die andere kant, die volgens Henk helemaal geen andere

kant is. "Ik verzorg jongerendiensten bij NGK-jeugdkerk Pitstop. Daar vertel ik Bijbelverhalen en maak ik muziek. We treden met Applemousse op in kroeg en kerk, spelen jazz, oude pop, psalmen van nu en zelfs opwekkingsliedjes." Vorig jaar om deze tijd ontmoette Henk dominee Jack Plantinga, initiatiefnemer van de Ark Aid Foundation voor Birmaanse vluchtelingen van het Karenvolk in Thailand. "Plantinga zag wat ik deed voor de jongeren in Kampen. Hij nodigde me uit de predikanten in opleiding in vluchtelingenkamp Mae La Camp te leren hoe ze Bijbelverhalen kunnen vertellen."

Zorg van God

Henk had niet kunnen bevroeden wat de daaropvolgende reis voor impact op zijn leven zou hebben. Van de Karen in Mae La Camp is een derde christen, een derde hindoe en een derde animist. Wat Henk diep raakte, was hun rotsvaste Godsvertrouwen. "Als wij hier in Nederland zeggen: 'God zorgt voor ons', dan hebben we daar een bepaald verlanglijstje bij, van gezondheid en redelijke welstand. Dáár zeggen ze ook: 'God zorgt voor ons', maar waar ben je dan dankbaar voor? Als ik als welgestelde westerling in hun situatie terecht zou komen, zou ik zeggen: 'God, je bent me vergeten!' Dat zij dat Godsvertrouwen hebben, ook ónder dat minimum, dat raakt mij diep. Dat houdt mij een spiegel voor. Ja, ik kan daar wel jaloers op zijn, op dat vertrouwen, op dat leven in het nu."

'Hoe kun je over Gods liefde praten als je buurman ligt te verrekken?'

Armoede

De Karen behoren tot een volk dat de afgelopen twintig jaar is gevlucht voor de Birmaanse regering, die hen als verraders ziet. Ze vochten in de Tweede Wereldoorlog aan de zijde van kolonisator Engeland, tegen hun eigen volk. De prijs was hoog. Hun dorpen werden platgebrand, inwoners vermoord. Velen vluchtten naar Thailand, maar die erkent ze niet als vluchtelingen. "Ze bestaan zozeggend niet. Het is een onzichtbaar volk geworden."

Weeskinderen

Dat onzichtbare volk moet echter wel eten en drinken en naar school. Een

NAAM: Henk van der Weerd
 FUNCTIE: docent wiskunde
 LOCATIE: Ichthus College Kampen
 GEBOREN: 5 februari 1957
 ACHTERGROND: Pedagogische Academie en tweedegraads wiskunde

aantal pastors heeft zich het lot van de Karen aangetrokken. "Pastor Simon heeft zeventig weeskinderen onder zijn hoede en 270 schoolkinderen." Dan is er pastor Winner. Henk is zeer van hem onder de indruk. "Jonge vent van 33, net getrouwd, dochtertje van drie, wóónt daar! Al elf jaar verzorgt hij de gehandicapten, tot en met de toiletgang toe, veelal mannen die ogen, armen of benen zijn kwijtgeraakt bij het ontmantelen van mijnen. Ongelooflijk hoe pastor Winner zich inzet. In het Westen had hij een zeer succesvol zakenman kunnen zijn, maar hij kiest voor een leven daar."

Gezicht geven

De school is het centrum van Mae La Camp. Overdag wordt er lesgegeven, 's avonds muziek gemaakt. Henk gaf er Engels, muziekles, vertelles. Hij merkte hoe muziek de mensen hielp hun ellende te vergeten. Toen hij weer in Nederland aankwam, had hij nog maar één voor-nemen: "Zorgen dat de Karen een gezicht krijgen." Hij stak vrienden en vrouw aan met het 'virus'. Een sponsorloop en benefietconcert waren het gevolg, en een volleybalnacht georganiseerd door collega Cor van der Weerd. De acties blijven doorgaan. Inmiddels is zo'n zeventuizend euro overgemaakt naar de Ark Aid Foundation.

Talent gebruiken

Henk vindt deze steun 'één van de mooiste, meest directe vormen van derdewereldhulp'. "Pastor Simon kan het geld rechtstreeks van de rekening halen om zijn weeskinderen te verzorgen." Voor Henk is zijn inzet voor de Karen een logisch gevolg van zijn gereformeerde én socialistische achtergrond. "Ik vind dat een mens, als hij iets goed kan, verplicht is dat talent in te zetten voor de zwakkeren in deze maatschappij." Lacht: "Nou kan ik héél veel dingen niet, maar een páár dingen, zoals vertellen en muziek maken, wel. Dus dat doe ik dan maar."